

**Asia C-386/21**

**Ennakkoratkaisupyyntö**

**Jättämispäivä:**

24.6.2021

**Ennakkoratkaisupyyntön esittänyt tuomioistuin:**

Cour d'appel de Mons (Belgia)

**Ennakkoratkaisupyyntön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:**

10.5.2021

**Valittaja:**

Ryanair DAC, aiemmin Ryanair Ltd

**Vastapuoli:**

Happy Flights Srl

---

**KYSE ON SEURAAVISTA SEIKOISTA:**

Irlannin oikeuden mukaan perustettu yhtiö Ryanair DAC, kotipaikka Dublin, Irlanti, Airside Business Park, Swords 0, Dublin Airport [– –] [Ryan DAC:n tunnistetiedot],

pääasian valittaja ja vastavalituksen vastapuoli,

[– –] [Ryanair DAC:n asianajajien tunnistetiedot]

**VASTAAN:**

SPRL (josta on tullut SRL) HAPPY FLIGHTS [– –], kotipaikka 9920 LOVENDEGEM, [Belgia,] Bredestraat Kouter, 69,

pääasian valituksen vastapuoli, joka on tehnyt vastavalituksen,

[– –] [SRL Happy Flightsin asianajajien tunnistetiedot] [Menettelyyn liittyviä seikkoja] [– –]

**I. Tosiseikat ja asian käsittelyn aiemmat vaiheet**

1. Oikeusriidassa ovat vastakkain SRL HAPPY FLIGHTS, jäljempänä HF, joka on saatavien perintään erikoistunut Belgian oikeuden mukaan perustettu yhtiö, jolle lentomatkustajat ovat luovuttaneet oikeutensa, ja lentoyhtiö Ryanair DAC, jäljempänä RY, joka on Irlannin oikeuden mukaan perustettu yhtiö, jolta HF vaatii matkustajille maksettavia korvauksia matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 261/2004 (jäljempänä asetus N:o 261/2004) nojalla.
2. Käsiteltävässä asiassa on kyse lennon FR6351 Sofiasta (SOF) Charleroihin (CRL) peruuttamisesta 17.9.2017, ja asianomaiset matkustajat ovat: – – [Asianomaisten matkustajien yksilöinti]
3. HF esitti RY:lle 18.9.2017 päivätyllä sähköpostiviestillä vaatimuksen, jonka mukaan RY:n on maksettava sille 7 229,75 euron suuruinen summa korvauksina ja lippujen hintojen palautuksina; RY ilmoitti vastaanottaneensa viestin, mutta kieltäytyi maksamasta summaa HF:lle.
4. HF nosti 2.1.2018 päivätyllä haasteella tribunal de l'entreprise du Hainaut'ssa (Division Charleroi) (Hainaut'n yritystuomioistuin, Charleroin jaosto) RY:ia vastaan kanteen, jossa se vaati tätä maksamaan 7 229,75 euron suuruisen summan, korotettuna viivästyskoroilla ja tuomioistuinkoroilla 18.9.2017 alkaen siihen saakka, kunnes summa on maksettu kokonaan.
5. Vaatimuksissaan RY kiisti Belgian tuomioistuinten toimivallan ja nosti vastakanteen, jossa se vaati 5 000 euron vahingonkorvauksen maksamista korvauksena menettelyn väärinkäytöstä.
6. [– –] [Menettelyyn liittyvä seikka]
7. Kontradiktorisessa menettelyssä 21.6.2019 annetussa valituksenalaisessa tuomiossa todetaan, että kanne on otettava tutkittavaksi ja että se on perusteltu, velvoitetaan RY maksamaan HF:lle 7 229,75 euroa viivästyskorkoineen ja tuomioistuinkorkoineen 18.9.2017 alkaen siihen saakka, kunnes summa on maksettu kokonaan, ja katsotaan, että vastakanne täyttää tutkittavaksi ottamisen edellytykset, mutta että se on perusteeton; valituksenalaisessa tuomiossa hylätään RY:n vaatimukset, velvoitetaan RY korvaamaan oikeudenkäyntikulut; [– –] [Oikeudenkäyntikuluja koskevat määräykset] ja todetaan, että tuomio on väliaikaisesti täytäntöönpanokelpoinen muutoksenhausta huolimatta.
8. RY valitti tuomiosta 26.7.2019 päivätyllä valituskirjelmällä.

9. HF teki oikeudenkäyntikulujen korvaamista koskevan vastavalituksen, jonka tutkittavaksi ottamisen RY kiistää.

## **II. Pääasian valituksen tutkittavaksi ottaminen**

10. [– –] [RY:n valituksen tutkittavaksi ottaminen. Ennakkoratkaisupyyntöön esittänyt tuomioistuin toteaa, että valitus on otettava tutkittavaksi]

## **III. Valitusperusteet**

21. RY:n ensimmäinen valitusperuste koskee HF:n ensimmäisessä oikeusasteessa nostaman kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten puuttumista, koska HF:llä ei ole asiavaltuutta tai oikeussuojan tarvetta vaatia asetuksen N:o 261/2004 perusteella maksettavia korvauksia sillä perusteella, ettei HF:llä, joka ei ole kuluttaja eikä matkustaja, ole minkäänlaista saamisoikeutta, koska Irlannin oikeuden mukaan pätevä saatavan siirtoa koskeva sopimus puuttuu; RY:n toinen ja kolmas valitusperuste koskevat sitä, että belgialaiset tuomioistuimet eivät ole toimivaltaisia tutkimaan asiaa; RY:n neljäs ja viides valitusperuste koskevat sen omien yleisten ehtojen, joissa edellytetään, että matkustajan on ensin tehtävä valitus ja määrätään, että saatavaa ei saa luovuttaa, soveltamista.
22. Ennen kuin tuomioistuin tutkii, voidaanko vaatimus ottaa tutkittavaksi ja onko se perusteltu, sen on kuitenkin ensin tutkittava, onko sillä toimivaltaa tutkia se; näin ollen unionin tuomioistuimen on ensimmäiseksi tutkittava kansainvälinen toimivaltansa.

## **IV. Belgialaisten tuomioistuinten toimivalta**

### **A. Oikeuspaikkalauseke**

23. RY vetoaa yleisten kuljetusehtojensa 2.4 artiklaan sisältyvään oikeuspaikkalausekkeeseen, jonka sanamuoto on seuraava: *Jollei yleissopimuksessa tai sovellettavassa laissa toisin määrätä, kanssamme tekemäänne kuljetussopimukseen sekä näihin yleisiin kuljetusehtoihin ja määräyksiin sovelletaan Irlannin lainsäädäntöä, ja irlantilaiset tuomioistuimet ovat toimivaltaisia käsittelemään kaikki siitä johtuvat tai siihen liittyvät riita-asiat.*
24. Riita-asiassa, jossa asianosaisina ovat Belgian oikeuden mukaan perustettu yhtiö ja Irlannin oikeuden mukaan perustettu yhtiö, sovelletaan tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 1215/2012 (jäljempänä asetus N:o 1215/2012).

25. Euroopan unionin tuomioistuimelle on äskettäin esitetty ennakkoratkaisukysymys asiassa, joka koskee kuljetussopimuksessa olevan oikeuspaikkalausekkeen soveltamista perintätoimistoon, jolle matkustaja on luovuttanut asetukseen N:o 261/2004 perustuvan valitusoikeutensa (tuomio 18.11.2020, DELAYFIX, C-519/19).
26. Kyseisessä asiassa matkustaja oli siirtänyt DELAYFIX-nimiselle puolalaiselle perintätoimistolle oikeuden vaatia korvausta asetuksen N:o 261/2004 perusteella RY:n operoiman Milanon ja Varsovan välisen lennon peruuttamisesta; kyseisen matkustajan ja RY:n välisessä kuljetussopimuksessa oli oikeuspaikkalauseke, jossa nimettiin Irlannin tuomioistuimet.
27. DELAYFIX nosti Varsovassa sijaitsevassa tuomioistuimessa asiakysymystä koskevan kanteen, jonka yhteydessä RY vetosi oikeuspaikkalausekkeeseen perintätoimistoa vastaan. Varsovalainen tuomioistuin hylkäsi RY:n esittämän toimivallan puuttumista koskevan oikeudenkäyntiväitteen. RY valitti tästä ratkaisusta Varsovan alueelliseen tuomioistuimeen, joka päätti esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko – – direktiivin 93/13 2 artiklan b alakohtaa, 3 artiklan 1 ja 2 kohtaa sekä 6 artiklan 1 kohtaa ja [asetuksen N:o 1215/2012] 25 artiklaa, siltä osin kuin on kyse tuomioistuimen toimivaltaa koskevan sopimuksen pätevyydestä, tulkittava siten, että myös lopullinen siirronsaaja, jolle kuluttaja on siirtänyt saatavan mutta joka ei itse ole kuluttaja, voi vedota siihen, että sopimusehdoista ei ole erikseen neuvoteltu, ja tuomioistuimen toimivaltaa koskevan sopimuksen sopimusehtojen kohtuuttomuuteen?”;
28. Kyseisessä tuomiossa Euroopan unionin tuomioistuin päätti ennen sille esitettyyn ennakkoratkaisukysymykseen vastaamista määrittää, millä edellytyksillä oikeuspaikkalauseke voi sitoa perintäyhtiötä, jolle matkustaja on siirtänyt saatavansa.
29. Unionin tuomioistuin katsoi, että sopimukseen sisältyvä oikeuspaikkalauseke voi lähtökohtaisesti vaikuttaa vain sellaisten osapuolten välisissä suhteissa, jotka ovat antaneet suostumuksensa tämän sopimuksen tekemiseen (42 kohta), että luovutuksensaaja (perintäyhtiö) ei ole sen kuljetussopimuksen osapuoli, johon tämä lauseke sisältyy, vaan se on siihen nähden ulkopuolinen taho (43 kohta); tämän perusteella unionin tuomioistuin katsoi, että lentoyhtiö ei lähtökohtaisesti voi vedota oikeuspaikkalausekkeeseen sellaista perintäyhtiötä vastaan, jolle matkustaja on luovuttanut saatavansa (46 kohta), lukuun ottamatta tapausta, jossa pääasiaan sovellettavan kansallisen oikeuden nojalla kaikki alkuperäisen sopimuspuolen oikeudet ja velvollisuudet ovat siirtyneet kolmannelle taholle (47 kohta); muussa tapauksessa oikeuspaikkalauseke ei sido perintätoimistoa.

30. Kyseisen tuomion tuomiolauselmassa todettiin, että asetuksen N:o 1215/2012 25 artiklaa on tulkittava siten, että lentoyhtiö ei voi kiistää tuomioistuimen toimivaltaa asetuksen N:o 261/2004 nojalla lentoyhtiötä vastaan nostetun korvauskanteen tutkimiseen vetoamalla ***matkustajan ja sen väliseen kuljetussopimukseen sisältyvään oikeuspaikkalausekkeeseen perintätoimistoa vastaan, jolle matkustaja on siirtänyt saatavansa, paitsi jos kyseinen perintätoimisto on oikeuspaikkalausekkeessa nimettyjen tuomioistuinten valtion lainsäädännön mukaisesti tullut alkuperäisen sopimuspuolen tilalle tämän kaikkien oikeuksien ja velvollisuuksien osalta, ja tämän seikan tarkistaminen on ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tehtävä.***
31. Nyt käsiteltävässä asiassa cour d'appel aikoo omaksua kyseisessä tuomiossa esitetyn kannan siten, että sen on kansainvälisen toimivaltansa määrittämiseksi selvitettävä, onko HF tullut Irlannin oikeuden mukaisesti – koska riidanalaisessa lausekkeessa toimivaltaisiksi määritetään irlantilaiset tuomioistuimet – matkustajien tilalle kaikkien heidän oikeuksiensa ja velvollisuuksiensa osalta.
32. Toimivaltaa on kuitenkin arvioitava irrallaan asian aineellisesta sisällöstä sen avulla, mitä haastehakemuksessa todetaan (ks. DESCAMPS, Compétence internationale et loi applicable en matière d'obligations contractuelles et non contractuelles, osa X., Obligations, Traité théorique et pratique, VII, 1.1.11 ja unionin tuomioistuimen tuomio Effer, 4.3.1982), alustavan tarkastelun päätteeksi, tämän vaikuttamatta asiassa annettavaan aineelliseen ratkaisuun.
33. HF kertoo haasteessa, että se on erikoistunut asetuksen N:o 261/2004 perusteella maksettavien korvausten perimiseen ja että matkustajat ”ovat luovuttaneet matkustajia koskevan asetuksen perusteella tehtävän hakemuksensa tekemisen kantajalle siviililain (Code civil) 1689 §:n ja sitä seuraavien pykälien mukaisesti”; se väittää huomautuksissaan vain, että saatavan siirtoon, johon se vetoaa, sovelletaan yksinomaan Belgian oikeutta, jonka osapuolet ovat valinneet matkustajien ja HF:n välisessä saatavan siirtoa koskevassa sopimuksessa.
34. Näin ollen se ei ole missään vaiheessa osoittanut, että saatavan siirto olisi pätevä ja että siihen voidaan vedota Irlannin oikeuden perusteella, ja näin ollen sen ulottuvuutta Irlannin oikeudessa, joten se ei ole esittänyt näyttöä siitä, että se on tullut Irlannin oikeuden mukaisesti matkustajien tilalle kaikkien heidän oikeuksiensa ja velvollisuuksiensa osalta.
35. RY:n mukaan Irlannin oikeudessa ei sallita valituksen tekemistä koskevan oikeuden siirtämistä (”assignment of bare legal right”) sellaiselle taholle, jolla ei ole tekemäänsä valitukseen muuta yhteyttä kuin se, joka muodostui tällä valituksen tekemistä koskevan oikeuden siirtämisellä, mikä on Irlannin

oikeusjärjestyksen perusteiden vastaista, joten saatavan luovutus HF:lle ei ole pätevä.

36. RY viittaa tältä osin Irlannin Supreme Courtin tuomari Donal John O'Donnellin lausuntoon, Irlannin Supreme Courtin 31.7.2018 antamaan tuomioon SPV Osus Ltd -v- HSBC Institutional Trust Services (Ireland) Ltd ja tätä tuomiota koskevaan irlantilaisen oikeuskirjallisuuden artikkeliin (sen asiakirja-aineisto 25 ja 26).
37. Tästä seuraa, että oikeuspaikkalausekkeeseen ei voida vedota HF:ia vastaan, joka on kuljetussopimukseen nähden ulkopuolinen taho, joka ei ole hyväksynyt tätä lauseketta eikä voi vedota Irlannin oikeuden mukaiseen täyteen saatavan siirtoon.
38. Näin ollen on tarpeetonta tutkia sellaisen oikeuspaikkalausekkeen pätevyyttä ja tarvittaessa kohtuuttomuutta, joka ei sido HF:ia.

#### B. Asetuksen N:o 1215/2012 soveltaminen

39. Koska oikeuspaikkalauseketta ei sovelleta, on määritettävä, mikä tuomioistuin on asetuksen N:o 1215/2012 mukaisesti kansainvälisesti toimivaltainen käsittelemään korvausvaatimusta, jonka Belgian oikeuden mukaan perustettu perintätoimisto on esittänyt irlantilaisesta lentoyhtiötä vastaan asetuksen N:o 261/2004 nojalla.
40. Asetuksen N:o 1215/2012 4 artiklan mukaan jollei erityistä toimivaltaa ole, toimivalta kuuluu lähtökohtaisesti sen jäsenvaltion tuomioistuimille, jonka alueella vastaajan kotipaikka sijaitsee, tässä tapauksessa Irlannin tuomioistuimilla.
41. On korostettava, että HF, joka on sopimukseen nähden ulkopuolinen taho, ei ole matkustaja, kuluttaja eikä kuluttajajärjestö vaan talousoikeuskoodeksin (Code de droit économique) I.1 §:n 1 kohdassa tarkoitettu yritys, joten se ei lähtökohtaisesti voi vedota kansainvälistä toimivaltaa koskeviin pakottaviin säännöksiin, joiden tarkoituksena on suojata kuluttajia ja antaa heille mahdollisuus ottaa käyttöön tuomioistuinmenettely siinä valtiossa, jossa heidän kotipaikkansa sijaitsee asetuksen (EU) N:o 1215/2012 17 artiklan nojalla, jonka osalta on esitettävä ylimääräisenä huomautuksena, ettei sitä sovelleta kuljetussopimuksiin, yhteishintaan tarjottavia kuljetus- ja majoituspalvelujen yhdistelmiä lukuun ottamatta.
42. Kyseisen artiklan tarkoituksena on erityisesti välttää se, ettei kuluttajalta, joka joutuu vastaamaan muussa valtiossa kuin omassa kotivaltiossaan käytävän oikeudenkäynnin kustannuksista ja siihen liittyvistä vaikeuksista, evätä oikeutta saada asiaansa tuomioistuinten käsiteltäväksi, mikä ei ole vaarana silloin, kun asian panee vireille yritys kansainvälisesti suunnatun taloudellisen toimintansa puitteissa.

43. HF vetoaa kuitenkin Euroopan unionin tuomioistuimen 9.7.2009 antamaan tuomioon REHDER (C-204/08), jonka mukaan 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 5 artiklan 1 alakohdan b alakohdan toista luetelmakohtaa (joka on tällä hetkellä korvattu asetuksen (EU) N:o 1215/2012 7 artiklan 1 alakohdalla) on tulkittava siten, että kahden jäsenvaltion välillä tapahtuvassa matkustajalentoliikenteessä, joka suoritetaan yhden lentoyhtiön, joka on lennosta vastaava lentoliikenteen harjoittaja, kanssa tehdyn sopimuksen perusteella, toimivaltainen tuomioistuin tutkimaan tähän kuljetussopimukseen ja asetukseen N:o 261/2004 perustuvan korvausvaatimuksen on kantajan valinnan mukaan se tuomioistuin, jonka tuomiopiiriin lentokoneen lähtö- tai saapumispaikka kuuluu, siten kuin näistä paikoista on sovittu mainitussa sopimuksessa.
44. Unionin tuomioistuin katsoi nimittäin, että jos palvelujen suorittamispaikkoja on useita eri jäsenvaltioissa, on selvítettävä paikka, jossa sopimuksen ja toimivaltaisen tuomioistuimen välinen liittymä on läheisin ja joka on erityisesti se, jossa pääasiallisen palvelujen suorituksen on tämän sopimuksen perusteella tapahduttava (38 kohta); se päätti, että ainoat paikat, joilla on välitön yhteys lentokuljetussopimuksen kohteeseen liittyvien velvoitteiden täyttämiseksi suoritettaviin palveluihin, ovat lentokoneen lähtö- ja saapumispaikka (41 kohta), koska kullakin näistä kahdesta paikasta on riittävän läheinen yhteys riita-asian tosiseikastoon, ja koska ne varmistavat siten erityisten toimivaltasääntöjen edellyttämän läheisen liittymän sopimuksen ja toimivaltaisen tuomioistuimen välillä (44 kohta) ja koska tämä valintaoikeus täyttää myös ennakoitavuutta koskevan edellytyksen ja on myös oikeusvarmuutta koskevan tavoitteen mukainen; unionin tuomioistuin muistutti myös, että kantajalla säilyy myös mahdollisuus nostaa kanne vastaajan kotipaikan tuomioistuimessa (45 kohta).
45. HF katsoo tämän perusteella, että kansainvälinen toimivalta kuuluu tässä tapauksessa belgialaisille tuomioistuimille, koska riidanalaisen lennon lähtö- tai saapumispaikka on Charleroin lentoasema (Hainaut, Belgia).
46. Asiassa REHDER annetun tuomion yhteydessä kanteen oli nostanut lentomatkustaja itse, joka oli sopimuksen välitön osapuoli ja jota sitoo lentokuljetussopimus, eikä sellainen ulkopuolinen taho, joka on siirronsaaja ja joka ei ollut sopimuksen osapuoli.
47. RY toteaa, että vaikka siirronsaaja on matkustajan ja lentoyhtiön väliseen sopimukseen nähden ulkopuolinen taho, matkustajan ja lentoyhtiön välinen kuljetussopimus ei sido sitä eivätkä siihen sisältyvät lausekkeet näin ollen voi sitoa sitä, oli kyse oikeuspaikkalausekkeesta tai matkustajan ja lentoyhtiön välillä kuljetussopimuksessa sovitusta lähtö- tai saapumispaikasta.

48. RY väittää näin ollen, että koska siirronsaaja on lentoyhtiön ja matkustajan välisen kuljetussopimuksen täytäntöönpanopaikassa ulkomaalainen, se ei voi vedota matkustajan ja lentoyhtiön välisen sopimuksen täytäntöönpanon paikkakuntaan nostaakseen kanteen lentoyhtiötä vastaan, vaan sen on asetuksen N:o 1215/2012 4 artiklaan sisältyvän yleisen säännön mukaisesti nostettava lentoyhtiötä vastaan kanne sen valtion tuomioistuimissa, jossa on vastaajan kotipaikka eli tässä tapauksessa irlantilaisissa tuomioistuimissa.
49. RY väittää, että unionin tuomioistuimen 7.3.2018 antama tuomio (yhdistetyt asiat C-274/16, C-447/16 ja C-448/16), muun muassa AIR NOSTRUMin osalta, ei mitenkään aseta kyseenalaiseksi edellä esitettyä, koska kyseisessä tuomiossa unionin tuomioistuin ei missään vaiheessa analysoinut kuljetussopimuksen kannalta ulkopuolisen luovutuksensaajan mahdollisuutta nostaa kanne lentoyhtiötä vastaan kuljetussopimuksen täytäntöönpanopaikan perusteella.
50. Kyseisessä tuomiossa Euroopan unionin tuomioistuin lausui siitä, missä paikassa lentokuljetussopimuksen sopimusvelvoitteet on täytettävä, kun eri lentoyhtiöt liikennöivät suoraan toisiinsa liittyviä lentoja (toisen lennon saapumispaikka); unionin tuomioistuin joutui vastaamaan myös kysymykseen siitä, kattoiko asetuksen N:o 1215/2012 7 artiklan 1 alakohdassa tarkoitettu käsite ”sopimusta koskeva asia” lentomatkustajien asetuksen N:o 261/2004 perusteella nostaman vahingonkorvauskanteen lennosta vastaavaa lentoliikenteen harjoittajaa vastaan, joka ei ole asianomaisen matkustajan sopimuskumppani.
51. Unionin tuomioistuin vastasi tähän kysymykseen myöntävästi ja tukeutui erityisesti asetuksen N:o 261/2004 3 artiklan 5 kohdan toiseen virkkeeseen, jossa täsmennetään, että kun lennosta vastaava lentoliikenteen harjoittaja, joka ei ole tehnyt sopimusta matkustajan kanssa, suorittaa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia velvollisuuksia, sen katsotaan toimivan sen henkilön puolesta, joka on tehnyt kyseisen matkustajan kanssa sopimuksen, joten asiassa kyseessä olleiden kaltaisissa olosuhteissa oli katsottava, että korvausvaatimus, joka perustui sellaisen lennon pitkäaikaiseen viivästymiseen, jonka oli suorittanut Air Nostrumin kaltainen lennosta vastaava lentoliikenteen harjoittaja, joka ei ollut asianomaisten matkustajien sopimuskumppani, oli pantu vireille näiden matkustajien sekä yhtäältä Air Berlinin ja toisaalta Iberian välillä tehtyjä sopimuksia koskevissa asioissa.
52. Käsiteltävässä asiassa tilanne on erilainen, koska korvausvaatimus on esitetty matkustajien sopimuskumppanina olevaa lentoliikenteen harjoittajaa vastaan, mutta sen on tehnyt perintäyhtiö, joka on lentokuljetussopimukseen nähden ulkopuolinen taho, joka vetoaa siihen, että saatava on siirretty sille, mutta joka ei ole perustellut sitä, että se on tullut saatavansa siirtäneiden matkustajien tilalle kaikkien heidän oikeuksiensa ja velvollisuuksiensa osalta.

53. Näin ollen herää kysymys asetuksen N:o 1215/2012 7 artiklan 1 kohdan soveltamisesta ja tulkinnasta.
54. Tämän tuomion tuomiolauselmaan sisältyvät ennakkoratkaisukysymykset on aiheellista esittää Euroopan unionin tuomioistuimelle.

## NÄILLÄ PERUSTEILLA

Cour d'appel

[– –] [Menettelyyn liittyviä seikkoja] esittää Euroopan unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

1. *Onko tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012 7 artiklan 1 kohdan a alakohtaa tulkittava siten, että kyseisessä säännöksessä tarkoitettu käsite ”sopimusta koskeva asia” kattaa korvauskanteen, jonka perintäyhtiö, joka on lentokuljetussopimukseen nähden ulkopuolinen taho, on nostanut myöhemmin matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 261/2004 perusteella, vaikka kyseinen yhtiö ei ole osoittanut tulleen alkuperäisen sopimuskumppanin tilalle kaikkien hänen oikeuksiensa ja velvollisuuksiensa osalta?*
2. *Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012 7 artiklan 1 kohdan a alakohtaa ja 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa tulkittava siten, että kanteen perusteena olevan velvoitteen täytäntöönpanopaikka on lentokuljetussopimuksen täytäntöönpanopaikka eli lennon lähtöpaikka tai määränpää taikka mahdollisesti muu paikka?*

[Asian käsittelyn lykkääminen]

[Menettelyyn liittyvä loppulause, allekirjoitukset ja päivämäärä]